

TŁUMACZENIE

UMOWA

między Unią Europejską a Republiką Czadu w sprawie statusu sił działających pod przywództwem Unii Europejskiej w Republice Czadu

UNIA EUROPEJSKA, zwana dalej „UE”,

z jednej strony, oraz

REPUBLIKA CZADU, zwana dalej „państwem przyjmującym”,

z drugiej strony,

zwane dalej łącznie „Stronami”,

UWZGLĘDNIAJĄC:

- rezolucję 1778 (2007) Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych z dnia 25 września 2007 r.;
- wspólne działanie Rady 2007/677/WPZiB z dnia 15 października 2007 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej w Republice Czadu i w Republice Środkowoafrykańskiej ⁽¹⁾ (EUFOR Tchad/RCA);
- fakt, że niniejsza umowa nie wpływa na prawa ani obowiązki Stron wynikające z umów międzynarodowych i innych instrumentów międzynarodowych ustanawiających międzynarodowe sądy i trybunały, w tym ze Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1**Zakres stosowania i definicje**

1. Postanowienia niniejszej umowy stosuje się do sił działających pod przywództwem Unii Europejskiej oraz do ich personelu.

2. Postanowienia niniejszej umowy stosuje się wyłącznie na terytorium państwa przyjmującego.

3. Do celów niniejszej umowy:

- a) „siły działające pod przywództwem Unii Europejskiej (EUFOR)” oznaczają sztab wojskowy UE oraz kontyngenty narodowe biorące udział w operacji, ich wyposażenie oraz środki transportu;
- b) „operacja” oznacza przygotowanie, ustanowienie, wykonanie i wsparcie misji wojskowej w ramach mandatu wynikającego z rezolucji 1778 (2007) Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych z dnia 25 września 2007 r.;

c) „dowódca sił UE” oznacza dowódcę obszaru działań;

d) „sztab wojskowy UE” oznacza sztab wojskowy oraz jego oddziały, niezależnie od ich umiejscowienia, podlegające dowódcom wojskowym UE sprawującym dowództwo lub kontrolę wojskową nad operacją;

e) „kontyngenty narodowe” oznaczają jednostki i oddziały należące do państw członkowskich Unii Europejskiej oraz do innych państw biorących udział w operacji;

f) „personel EUFOR-u” oznacza członków personelu cywilnego i wojskowego przydzielonego EUFOR-owi, jak również personel rozlokowany w celu przygotowania operacji oraz personel pełniący misję z ramienia państwa wysyłającego lub instytucji UE w ramach operacji, który, o ile niniejsza umowa nie stanowi inaczej, znajduje się na terytorium państwa przyjmującego, z wyjątkiem personelu lokalnego oraz personelu zatrudnionego przez międzynarodowych dostawców sprzętu i usług;

⁽¹⁾ Dz.U. L 279 z 23.10.2007, s. 21.

- g) „personel lokalny” oznacza członków personelu będących obywatelami państwa przyjmującego lub mających w nim stałe miejsce pobytu;
- h) „obiekty” oznacza wszelkie pomieszczenia, kwatery oraz tereny niezbędne EUFOR-owi i jego personelowi;
- i) „państwo wysyłające” oznacza państwo włączające swój kontyngent narodowy do EUFOR-u.

Artykuł 2

Postanowienia ogólne

1. EUFOR i jego personel przestrzegają praw i przepisów państwa przyjmującego i powstrzymują się od wszelkich działań lub działalności niezgodnych z celami operacji.
2. EUFOR regularnie informuje rząd państwa przyjmującego o liczbie swojego personelu przebywającego na terytorium państwa przyjmującego.

Artykuł 3

Identyfikacja

1. Członkowie personelu EUFOR-u muszą stale mieć przy sobie paszport lub wojskowy dowód tożsamości.
2. Pojazdy, statki powietrzne, okręty i inne środki transportu EUFOR-u posiadają wyraźne oznaczenia identyfikacyjne lub tablice rejestracyjne EUFOR-u, o których poinformowane są właściwe organy państwa przyjmującego.
3. EUFOR ma prawo umieszczać flagę Unii Europejskiej oraz oznaczenia takie jak insygnia wojskowe, tytuły i symbole oficjalne na swych obiektach, pojazdach i innych środkach transportu. Mundury personelu EUFOR-u oznakowane są widocznym emblematem EUFOR-u. Flagi narodowe lub oznaczenia poszczególnych kontyngentów narodowych biorących udział w operacji mogą być umieszczane na obiektach sił EUFOR-u, na ich pojazdach i innych środkach transportu oraz mundurach, zgodnie z decyzją dowódcy sił UE.

Artykuł 4

Przekraczanie granic i poruszanie się w obrębie terytorium państwa przyjmującego

1. Członkowie personelu EUFOR-u mają wstęp na terytorium państwa przyjmującego wyłącznie po przedstawieniu dokumentów określonych w artykule 3 ustęp 1 lub, w przypadku pierwszego wjazdu, indywidualnego lub zbiorowego rozkazu wjazdu wydanego przez EUFOR. Nie podlegają oni przepisom paszportowym ani wizowym, kontroli imigracyjnej ani celnej

podczas wjazdu, wjazdu lub pobytu na terytorium państwa przyjmującego.

2. Członkowie personelu EUFOR-u nie podlegają przepisom państwa przyjmującego w zakresie rejestracji i kontroli cudzoziemców, jednak nie uzyskują oni prawa pobytu ani stałego zamieszkania na terytorium państwa przyjmującego.

3. Państwo przyjmujące otrzymuje tytułem informacji wykaz zasobów i środków transportu EUFOR-u służących wsparciu operacji, gdy zasoby te lub środki transportu wjeżdżają na terytorium państwa przyjmującego, znajdują się w tranzycie przez nie lub z niego wyjeżdżają. EUFOR nie podlega jednak obowiązkowi przedłożenia innych dokumentów celnych ani też kontrolom.

4. Członkowie personelu EUFOR-u mogą kierować pojazdami silnikowymi i statkami powietrznymi na terytorium państwa przyjmującego pod warunkiem posiadania – odpowiednio – ważnych krajowych, międzynarodowych lub wojskowych praw jazdy lub licencji pilota.

5. Do celów operacji państwo przyjmujące przyznaje EUFOR-owi i jego personelowi swobodę poruszania się i podróżowania w obrębie swojego terytorium, w tym także swojej przestrzeni powietrznej, we współpracy z właściwymi organami państwa przyjmującego i w ramach uzgodnień przewidzianych w artykule 18 niniejszej umowy.

6. Do celów operacji i w porozumieniu z właściwymi organami Czadu EUFOR może przeprowadzać w obrębie terytorium państwa przyjmującego, w tym jego przestrzeni powietrznej, ćwiczenia, w tym ćwiczenia obejmujące użycie broni.

7. Do celów operacji EUFOR może korzystać z dróg, mostów, promów i lotnisk bez uiszczania ceł, opłat, opłat drogowych, podatków lub podobnych należności. EUFOR nie jest zwolniony z uzasadnionych opłat za usługi zamówione i wykonane na takich samych warunkach, jakie obowiązują w tym zakresie siły zbrojne państwa przyjmującego.

Artykuł 5

Przywileje i immunitety przyznane EUFOR-owi przez państwo przyjmujące

1. Obiekty EUFOR-u są netykalne. Funkcjonariusze państwa przyjmującego nie mogą do nich wkraczać bez zgody dowódcy sił UE.

2. Obiekty EUFOR-u, ich wyposażenie i inne przedmioty, które się w nich znajdują, oraz środki transportu EUFOR-u nie mogą podlegać rewizji, rekwizycji, zajęciu ani egzekucji.

3. EUFOR, jak również mienie i majątek, którym dysponuje, objęte są immunitetem jurysdykcyjnym, niezależnie od tego, gdzie i w czym posiadaniu się znajdują.

4. Archiwa i dokumenty EUFOR-u są nietykalne zawsze i niezależnie od tego, gdzie się znajdują.

5. Korespondencja służbowa EUFOR-u jest nietykalna. „Korespondencja służbowa” EUFOR-u oznacza wszelką korespondencję związaną z operacją i jej funkcjami.

6. W odniesieniu do kupowanych lub przywożonych towarów, świadczonych usług oraz obiektów wykorzystywanych przez EUFOR do celów operacji, EUFOR oraz jego dostawcy i kontrahenci – o ile nie są oni obywatelami państwa przyjmującego – zwolnieni są z wszelkich krajowych, regionalnych lub lokalnych opłat, podatków i należności o podobnym charakterze. EUFOR nie podlega zwolnieniu z opłat, podatków ani należności stanowiących zapłatę za świadczone usługi.

7. Państwo przyjmujące zezwala na przywóz artykułów, pojazdów wojskowych, materiałów wojskowych oraz produktów przeznaczonych wyłącznie na potrzeby operacji i zwalnia je z wszelkich ceł, opłat, opłat drogowych, podatków i podobnych należności, innych niż koszty przechowywania, transportu i należności stanowiących zapłatę za świadczone usługi.

Artykuł 6

Przywileje i immunitety przyznane personelowi EUFOR-u przez państwo przyjmujące

1. Personel EUFOR-u nie podlega aresztowaniu ani zatrzymaniu w żadnej formie.

2. Dokumenty, korespondencja i mienie personelu EUFOR-u są nietykalne, z zastrzeżeniem środków egzekucyjnych dozwolonych na mocy ustępu 6.

3. Personel EUFOR-u korzysta z immunitetu od jurysdykcji karnej państwa przyjmującego.

Państwo wysyłające lub dana instytucja UE, w zależności od przypadku, mogą zrzec się immunitetu od jurysdykcji karnej, z którego korzysta personel EUFOR-u. Zrzeczenie takie powinno zawsze być wyraźne.

4. Personel EUFOR-u korzysta z immunitetu od jurysdykcji cywilnej i administracyjnej państwa przyjmującego w odniesieniu do wypowiedzi pisemnych i ustnych, jak również wszystkich działań podejmowanych przez niego podczas pełnienia funkcji służbowych. Dowódca sił UE oraz właściwy organ państwa wysyłającego lub dana instytucja UE są niezwłocznie informowani o każdym przypadku wytoczenia przed sądem państwa przyjmującego powództwa przeciwko

personelowi EUFOR-u. Przed wszczęciem postępowania sądowego przed właściwym sądem dowódca sił UE oraz właściwy organ państwa wysyłającego lub dana instytucja UE przedkładają sądowi dokument stwierdzający, czy czyn będący przedmiotem postępowania został popełniony przez personel EUFOR-u podczas pełnienia funkcji służbowych.

Jeżeli czyn ten został popełniony przez personel EUFOR-u podczas pełnienia funkcji służbowych, postępowania nie wszczyna się i stosuje się postanowienia artykułu 15. Jeżeli czyn ten nie został popełniony podczas pełnienia funkcji służbowych, postępowanie może zostać wszczęte. Poświadczenie dowódcy sił zbrojnych UE oraz właściwego organu państwa wysyłającego lub danej instytucji UE jest wiążące dla sądu państwa przyjmującego, który nie może go zakwestionować.

Wszczęcie postępowania przez członka personelu EUFOR-u uniemożliwia mu powoływanie się na immunitet jurysdykcyjny w stosunku do powództw wzajemnych powiązanych bezpośrednio z powództwem głównym.

5. Personel EUFOR-u nie jest zobowiązany do składania zeznań w charakterze świadka.

6. W stosunku do członka personelu EUFOR-u nie mogą być podjęte żadne środki egzekucyjne z wyjątkiem przypadków, w których wszczęto przeciwko niemu postępowanie cywilne niepowiązane z wykonywaniem funkcji służbowych. Mienie członka personelu EUFOR-u nie podlega zajęciu w celu wykonania wyroku, postanowienia lub nakazu sądowego, jeżeli dowódca sił zbrojnych UE poświadczy, że jest ono niezbędne do wykonywania przez tego członka personelu EUFOR-u funkcji służbowych. W postępowaniu cywilnym personel EUFOR-u nie podlega ograniczeniu wolności osobistej ani innym środkom przymusu.

7. Immunitet jurysdykcyjny personelu EUFOR-u w państwie przyjmującym nie uchyla w stosunku do niego jurysdykcji odpowiedniego państwa wysyłającego.

8. Personel EUFOR-u nie podlega w zakresie usług świadczonych na rzecz EUFOR-u przepisom o ubezpieczeniach społecznych, które mogą obowiązywać w państwie przyjmującym.

9. Członkowie personelu EUFOR-u zwolnieni są z wszelkich form opodatkowania dochodów i wynagrodzenia, wypłacanych im przez EUFOR lub państwo wysyłające, a także wszelkich innych dochodów pochodzących spoza państwa przyjmującego.

10. Użytkowane przedmioty osobiste należące do personelu EUFOR-u są zwolnione z wszelkich opłat i podatków zgodnie z przepisami aktu 2/92-UDEAC/556-CD-SE 1 z dnia 30 kwietnia 1992 r. W celu uzyskania zwolnienia z tych opłat i podatków dowódca sił UE składa do właściwych organów podpisany przez siebie wniosek o wydanie poświadczenia o zwolnieniu z opłat.

Bagaż osobisty personelu EUFOR-u jest zwolniony z kontroli, chyba że istnieją uzasadnione podstawy do przypuszczenia, że zawiera on przedmioty, które nie są przeznaczone do osobistego użytku personelu EUFOR-u, lub przedmioty, których przywóz lub wywóz jest zabroniony przez prawodawstwo państwa przyjmującego lub podlega przepisom tego państwa w zakresie kwarantanny. W takich wypadkach kontrolę przeprowadza się jedynie w obecności danego członka personelu EUFOR-u lub upoważnionego przedstawiciela EUFOR-u.

Artykuł 7

Personel lokalny

Personel lokalny korzysta z przywilejów i immunitetów tylko w zakresie przyznanych mu przez państwo przyjmujące. Państwo przyjmujące sprawuje jednak jurysdykcję nad tym personelem w sposób niezakłócający znacząco wypełniania przez niego funkcji związanych z operacją.

Artykuł 8

Jurysdykcja karna

Właściwe organy danego państwa wysyłającego mają prawo w pełni sprawować na terytorium państwa przyjmującego jurysdykcję karną oraz dyscyplinarną przyznaną im przez prawodawstwo tego państwa wysyłającego w stosunku do każdego członka personelu EUFOR-u podlegającego temu prawodawstwu.

Artykuł 9

Mundury i broń

1. Noszenie mundurów podlega zasadom przyjętym przez dowódcę sił UE.

2. Członkowie personelu wojskowego EUFOR-u mogą nosić broń i amunicję, pod warunkiem że są do tego upoważnieni wydanymi im rozkazami.

Artykuł 10

Wsparcie udzielane przez państwo przyjmujące i zawieranie umów

1. Państwo przyjmujące zgadza się na udzielenie EUFOR-owi, na jego prośbę, pomocy w znalezieniu odpowiednich obiektów.

2. Państwo przyjmujące udostępnia, bez pobierania jakichkolwiek opłat, obiekty, których jest właścicielem, oraz obiekty, których właścicielem są prywatne osoby prawne, w zakresie potrzebnym do prowadzenia przez EUFOR działań administracyjnych i operacyjnych.

3. W miarę dostępnych mu środków i możliwości państwo przyjmujące udziela pomocy w przygotowaniu, ustanowieniu, wykonaniu i wsparciu operacji. Pomoc i wsparcie operacji przez państwo przyjmujące są udzielane na takich samych warunkach jak te udzielane własnym siłom zbrojnym.

4. Prawo właściwe dla umów zawieranych przez EUFOR w państwie przyjmującym jest określone w tych umowach.

5. Umowa może przewidywać, że do sporów wynikających z jej zastosowania ma zastosowanie procedura rozstrzygnięcia sporów przewidziana w artykule 15 ustępy 3 i 4.

6. Państwo przyjmujące ułatwia wykonywanie umów zawartych przez EUFOR z podmiotami gospodarczymi do celów operacji.

Artykuł 11

Zmiany w obiektach

1. EUFOR jest upoważniony do wznoszenia obiektów lub do ich przebudowy w zależności od wymogów operacyjnych.

2. Państwo przyjmujące nie żąda od EUFOR-u żadnego odszkodowania za wzniesione obiekty ani za przebudowy.

Artykuł 12

Śmierć członka personelu EUFOR-u

1. Dowódca sił UE ma prawo objąć nadzór nad odesłaniem zwłok zmarłych członków personelu EUFOR-u oraz ich mienia osobistego do kraju pochodzenia i podjąć w tym celu stosowne kroki.

2. Sekcji zwłok zmarłych członków personelu EUFOR-u nie przeprowadza się bez zgody danego państwa oraz pod nieobecność przedstawiciela EUFOR-u lub danego państwa.

3. Państwo przyjmujące oraz EUFOR współpracują w jak najszerszym zakresie w celu szybkiego odesłania zwłok zmarłego członka personelu EUFOR-u do kraju pochodzenia.

Artykuł 13

Bezpieczeństwo EUFOR-u i żandarmeria wojskowa

1. Państwo przyjmujące przyjmuje wszelkie odpowiednie środki w celu zapewnienia ochrony EUFOR-owi i jego personelowi.

2. EUFOR jest upoważniony do podejmowania kroków niezbędnych do ochrony jego obiektów, w tym także obiektów wykorzystywanych do szkoleń, przed atakiem lub wtargnięciem z zewnątrz.

3. Dowódca sił UE może ustanowić jednostkę żandarmerii wojskowej w celu utrzymania porządku w obiektach EUFOR-u.

4. Jednostka żandarmerii wojskowej może także w porozumieniu i we współpracy z żandarmerią wojskową lub policją państwa przyjmującego podejmować działania poza tymi obiektami w celu zapewnienia porządku i dyscypliny wśród personelu EUFOR-u.

Artykuł 14

Systemy komunikacyjne

1. EUFOR może instalować i obsługiwać nadawcze i odbiorcze stacje radiowe, jak również systemy satelitarne. EUFOR współpracuje z właściwymi organami państwa przyjmującego w celu uniknięcia konfliktu w korzystaniu z właściwych częstotliwości. Państwo przyjmujące udostępnia spektrum częstotliwości bez pobierania opłat.

2. EUFOR korzysta z nieograniczonego prawa do komunikacji radiowej (w tym za pomocą satelitarnych, ruchomych lub przenośnych aparatów radiowych), telefonicznej, telegraficznej, faksowej i za pomocą innych środków, jak również z prawa do instalowania urządzeń niezbędnych do utrzymywania takiej komunikacji w obiektach EUFOR-u i pomiędzy nimi, w tym instalowania kabli i linii naziemnych do celów przeprowadzenia operacji.

3. W swoich obiektach EUFOR może podjąć kroki niezbędne do dystrybucji poczty, której nadawcą lub odbiorcą jest EUFOR lub jego personel.

4. Wyżej wymieniony sprzęt jest instalowany w ścisłej współpracy z państwem przyjmującym w myśl uzgodnień przewidzianych w artykule 18 niniejszej umowy.

Artykuł 15

Roszczenia odszkodowawcze z tytułu śmierci, obrażeń ciała, szkód i strat

1. EUFOR ani jego personel nie ponoszą odpowiedzialności za szkody ani straty dotyczące mienia cywilnego lub publicznego, które związane są z wymogami operacyjnymi lub powstają w wyniku działań związanych z zakłóceniami porządku publicznego lub ochroną EUFOR-u.

2. W celu osiągnięcia ugody roszczenia odszkodowawcze z tytułu szkód lub strat dotyczących mienia cywilnego lub publicznego nie objęte postanowieniami ustępu 1 oraz roszczenia odszkodowawcze z tytułu śmierci lub obrażeń ciała osób oraz z tytułu szkód lub strat dotyczących mienia EUFOR-u są przekazywane EUFOR-owi za pośrednictwem właściwych organów państwa przyjmującego – w przypadku roszczeń odszkodowawczych wniesionych przez osoby prawne lub fizyczne z państwa przyjmującego, lub kierowane do właściwych organów państwa przyjmującego – w przypadku roszczeń odszkodowawczych wniesionych przez EUFOR.

3. Jeżeli osiągnięcie ugody jest niemożliwe, roszczenie odszkodowawcze przedkłada się komisji do spraw roszczeń odszkodowawczych składającej się z jednakowej liczby przedstawicieli EUFOR-u i przedstawicieli państwa przyjmującego. Kwestię roszczenia rozstrzyga się na zasadzie wspólnego porozumienia.

4. Jeżeli niemożliwe jest rozstrzygnięcie w ramach komisji do spraw roszczeń odszkodowawczych:

a) roszczenia w wysokości 40 000 EUR lub poniżej tej kwoty reguluje się na drodze dyplomatycznej pomiędzy państwem przyjmującym a przedstawicielami UE;

b) roszczenia powyżej kwoty określonej w literze a) są wnoszone przed sąd arbitrażowy, którego decyzja jest wiążąca.

5. Sąd arbitrażowy składa się z trzech arbitrów, z których jeden jest wyznaczany przez państwo przyjmujące, jeden przez EUFOR, a trzeci wyznaczany jest wspólnie przez państwo przyjmujące i EUFOR. Jeżeli jedna ze Stron nie wyznaczy arbitra w terminie dwóch miesięcy lub w przypadku braku zgody pomiędzy państwem przyjmującym a EUFOR-em co do wyznaczenia trzeciego arbitra, arbiter ten jest wyznaczany z urzędu przez przewodniczącego Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

6. EUFOR oraz organy administracyjne państwa przyjmującego zawierają porozumienie administracyjne w celu określenia zakresu uprawnień komisji do spraw roszczeń odszkodowawczych oraz sądu arbitrażowego, procedur obowiązujących w tych organach oraz zasad wnoszenia roszczeń odszkodowawczych.

Artykuł 16

Współpraca i spory

1. Wszelkie kwestie zaistniałe w związku ze stosowaniem niniejszej umowy są rozstrzygane wspólnie przez przedstawicieli EUFOR-u oraz właściwe organy państwa przyjmującego.

2. W przypadku braku rozstrzygnięcia spory dotyczące wykładni lub stosowania niniejszej umowy rozstrzygane są wyłącznie na drodze dyplomatycznej pomiędzy państwem przyjmującym a przedstawicielami UE.

Artykuł 17

Inne postanowienia

1. W przypadkach, gdy niniejsza umowa odnosi się do przywilejów, immunitetów i praw EUFOR-u oraz personelu EUFOR-u, rząd państwa przyjmującego odpowiada za ich wprowadzenie w życie i poszanowanie przez właściwe organy lokalne państwa przyjmującego.

2. Żadne z postanowień niniejszej umowy nie ma na celu ustanowienia odstępstwa ani nie może być interpretowane jako ustanawiające odstępstwo od praw, które mogą przysługiwać na mocy innych umów państwu członkowskiemu UE lub jakiegokolwiek innemu państwu wnoszącemu wkład w EUFOR.

Artykuł 18

Uzgodnienia wykonawcze

Do celów niniejszej umowy kwestie operacyjne, administracyjne i techniczne mogą być przedmiotem osobnych uzgodnień pomiędzy dowódcą sił zbrojnych UE oraz organami administracyjnymi państwa przyjmującego.

*Artykuł 19***Wejście w życie i wygaśnięcie**

1. Niniejszą umowę stosuje się tymczasowo od dnia jej podpisania i wchodzi ona w życie od dnia zakończenia przez każdą ze Stron wewnętrznych procedur zatwierdzających, pozostając w mocy do dnia wyjazdu ostatniego oddziału EUFOR-u oraz ostatniego członka personelu EUFOR-u, zgodnie z informacją dostarczoną przez EUFOR.

2. Z zastrzeżeniem ustępu 1 postanowienia artykułu 4 ustęp 7, artykułu 5 ustępy 1–3, 6 i 7, artykułu 6 ustępy 1, 3, 4, 6 i 8–10, artykułu 10 ustęp 2, artykułu 11, artykułu 13 ustępy 1 i 2 oraz artykułu 15 uznaje się za obowiązujące od dnia rozlo-

kowania pierwszego członka personelu EUFOR-u, jeżeli data ta była wcześniejsza od daty wejścia w życie niniejszej umowy.

3. Niniejsza umowa może być zmieniona w formie pisemnej za obopólną zgodą Stron.

4. Wygaśnięcie niniejszej umowy nie ma wpływu na prawa ani obowiązki wynikające z wykonywania niniejszej umowy przed jej wygaśnięciem.

Sporządzono w Ndżamenie, dnia 6 marca 2008 r. w czterech oryginalnych egzemplarzach w języku francuskim.